

Antidogma - Fatális szinergia I. rész

2013 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Napjainkban három végzetes erő munkálkodik mindenki szeme láttára és tudtával: a kapitalizmus, a globalizmus és a cionizmus. A rendszer kétségtelen zsenialitását bizonyítja azonban, hogy részben palástolni tudja a kártékonyságukat.

Ezek hárman, akárcsak a mozgatók, szorosan együttműködnek, elvi szinten legalábbis mindenképpen, még ha személyes vagy hatalmi okokból adott esetben diszkrépancia is támadhat közöttük. Klasszikus példája ennek a nyugati demokráciák hagyományos kétpárti váltógazdálkodása, amelynek keretében a (teljes joggal) baleknak tartott választópolgár valójában hamis alternatívákkal szembesül, hiszen az egyik oldal kutya, a másik eb, és a választási cirkusz csak arra szolgál, hogy nevet adjon a zabigyereknek, össznépi áldást szervezve a rendszer momentán leginkább piacképes és legjobban eladható képviselőinek.

Távol az amennyire zajos, ugyanannyira efemer és felszínes népi megmozdulásoktól, a világ eseményeit valójában a kozmopolita oligarchia szervezetei és hálózatai – mindenekelőtt a Trilaterális Bizottság, a Bilderberg-csoport, a Külkapcsolatok Tanácsa (CFR), a Skull & Bones, a B'nai B'rith – irányítják a háttérben, kézben tartva a gazdaság, a fegyveres erő és a kultúra kulcspozícióit.

A világgazdaságot egyrészt egyetlen pénz uralja, az amerikai dollár, még ha egyre nehezebben is sikerül megőriznie prím szerepét a nyersanyagok, különösen az energiahordozók piacán, másrészt két – jelenleg még megkérdőjelezhetetlen – pénzügyi központ az intézményesített spekuláció fészkeiként: a londoni City és a New York-i Wall Street.

Katonai téren az amerikai hadsereg testesíti meg a szupremáciát, a NATO feudális struktúrájával és vazallusaival. A világ katonai költségvetésének csaknem fele fölött diszponálva lehetővé válik számára a beszédes Teljes Spektrumú Uralom (Full Spectrum Dominance) névvel illetett doktrínájának megvalósítása.

Ami a szellemi, de hasonlóképpen rettenetes aktívákat illeti, az előbb említett okkult hálózatok birtokolják a kulturális és ideológiai monopóliumot is, és az angolszász „lágy hatalom” (soft power) erősebb, mint valaha.

Ma egyáltalán nincs komoly konkurenciája Hollywoodnak és kapcsolt média-konglomerátumainak, mint a Disney, a News Corporation vagy a Time Warner, amelyek naphosszat a „másság”, a homoszexualitás, a bevándorlás, a fajkeveredés, a tolerancia dicséretét reklámozó kasszasikerekkel és szappanoperákkal bombázzák a közvéleményt.

Ez a kulturális háború olyannyira sikeres, hogy még ha holnap át is kerülne a hatalom központja Ázsiába, egyáltalán nem kell kulturális sokkra, kulturális „honvágyra” számítani, és az elitek továbbra is otthon érezhetik magukat. Japánban, Dél-Koreában, sőt a kínai megapoliszokban gyakorlatilag ugyanaz a mentalitás uralkodik, mint Nyugaton, és néha még rosszabb (elég csak Jackie Chan filmjeire utalni).

A kapitalizmus alapelve a lehet? legegyszer?bb, és kétségtelenül ebb?l meríti erejét, hiszen a t?ke, vagyis a vagyon korlátlan felhalmozásáról szól. Miközben ennek érdekében a gazdasági liberalizmust és a piaci deregulációt prédikálja, érdekes módon megállapítható, hogy ez mindig oligopólusok, trösztök és kartellek kialakulásához vezet, amelyek kisajátítják az anyagi javak oroszlánrészét, Pareto híres „80-20” törvényének megfelelően, amely szerint a gazdagság nagy részét egy kisebbség birtokolja. Ugyanezt a tényt Marx részletesen boncolgatja a T?kében, és számos liberális szerz? is elismeri.

Történelmileg a kapitalizmus az angolszász protestantizmusban gyökerezik. Szemben a katolicizmussal és a krisztusi karitás eszméjével, a protestantizmus megpróbálja összeegyeztetni a kereszténységet a személyes vagyonosodással, egyébként teljes ellentmondásban Krisztus szavaival. Ennek a kapitalizmusnak több fázisa és formája volt, de – csak a két végpontjánál maradván – a nemzeti jelleg? ipari kapitalizmustól, amely még kapcsolatban állt a valósággal, mára eljutott a multinacionálisnak mondott, valójában azonban nemzetek fölötti finánckapitalizmusig, amely az értéktöbblet kisajátításán túl földrajzilag és mennyiségileg eddig még sohasem látott szinten gyakorolja az uzsorát és ?zi a spekulációt, olyannyira, hogy elszakadt a való világtól.

Nem tévesztend? össze a globalizációval, amely a technikai fejl?déshez kapcsolódó természetes jelenség, a globalizmus mint ideológia elveti a nemzetet, különböz? okokból akadálynak tekintve azt az emberi lények kibontakozásához.

Ebben az értelemben tehát a globalizmus a nemzeti lét és eszme ellentéte és ellensége, és többé-kevésbé nyíltan arra törekszik, hogy meggyöngítse, majd egy világkormány felállításával megszüntesse a nemzeteket. Lényegében azonban a globalizmus célja egy új embertípus, egy uniformizált és csereszabatos egyedekb?l álló, gyökerek, nemek, fajok, hagyományok, identitások nélküli emberiség kitenyésztése a globális emberfarmon, egyfajta negatív eugenizmus keretében.

Az erejét mutatja, hogy mára tökéletesen sikerült beszivárognia mind a jobb-, mind a baloldali gondolatirányzatokba, az ultraliberalizmus lévén a jobboldali, az alterglobalizmus pedig a baloldali pandanja.

Akárcsak a kapitalizmus, a globalizmus is az angol protestantizmussal vesz lendületet, ha némileg más okokból is.

A XVII. században teret nyer az angol arisztokrácia körében az az eszme, hogy a „kiválasztott nép” spirituális megtestesít?je az angol nép. Ez er?sen emlékeztet a judaizmusra, és nyilván a Biblia mértéktelen „élvezetének” az eredményeként vert gyökeret az angolszász kollektív pszichében, magyarázatul szolgálva az angolszász világ és a zsidóság jelenlegi affinitására. Viktória királyn? korszakának tengeri szupremáciájából, a szociáldarwinista tanokból és f?leg persze a Szentírás átértelmezéséb?l er?t merítve az angol-amerikai elitek a Brit Birodalom – Common Wealth (Közös Jólét) néven összefogott – volt gyarmatai után a többi nemzetre is sikeresen rátukmálták ezt az elvet, amely el?bb a Nemzetek Ligája, majd a Népszövetség, végül pedig az Egyesült Nemzetek Szövetsége formájában öltött testet.

Gazdag István - demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
